

Dziennik-Urzędowy

ces. i król. Komendy powiatowej w Nowo-Radomsku.

Część XIII.—Wydana i rozesłana dnia 8. sierpnia 1917.

Treść: 117. Zajęcie zboża i przetworów młynarskich.—118. Obrót zbożem i przetworami młynarskimi. 119. Zajęcie siana. 120. Niszczenie szkodliwych ostów. 121. Zbieranie jagód j łowcowych.—122. Przeciwdziałanie pokątnemu pisarstwu. 123. Ustanowienie dopuszczalnej do rzezi ilości zwierząt w sierpniu 1917. 124. Rzeź zwierząt. 125. Regulamin dla rzeźni w Garnku. 126. Regulamin dla rzeźni w Kobielach Wielkich.—127. Przepisy o ochronie lasów przed pożarami i o gaszeniu pożarów w lasach.—128. Nadużycie patentów. 129. Handel skórą.—130. Uszkodzenie linii telegraficznych i telefonicznych. 131. Zasiłki na życie robotników cywilnych.—132. Podwyższenie należności za podwozy.—133. Podwyższenie cen leczenia i utrzymania w szpitalu św. Alksandra w Noworadomsku.—134. Zmiana dotychczasowej polskiej nazwy c. i k. straży skarbowej.—135. Kary za podbijanie cen.—136. Ceny normalne i maksymalne na miesiąc sierpień 1917. — Awizo.

117.

Zajęcie zboża i przetworów młynarskich.

(W myśl rozp. Jen. Gub. wojsk. W. S. № 76183 z 3/7. 1917).

Na podstawie rozporządzenia z dnia 22. czerwca 1917, Dz. rozp. № 57, względnie rozp. z dnia 11. czerwca 1916, Dz. rozp. № 51, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, oraz w przeprowadzeniu rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917, Dz. rozp. № 58, dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zajęcie.

Zboże, (pszenica, żyto, jęczmień, owies i mieszanka) pochodzące ze zbioru roku 1917, oraz uzyskane zeń przetwory młynarskie wszelkiego rodzaju, jakoteż wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów tych produktów zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego. Za mieszankę w myśl niniejszego rozporządzenia uważa się poszczególne rodzaje zboża, zmieszane ze sobą lub z nasionami roślin strączkowych.

§ 2. Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, użytkowanie na żywność i karmę, jakoteż sprzedaż względnie kupno zajętych płodów jest zabronionem, o ile w tem rozporządzeniu lub też za pomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne rozporządzenia.

Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak i umowy, zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. (§§ 11 i 12 rozporządzenia z dnia 11/6. 1916, Dz. rozp. № 61).

§ 3. Wyjątki.

Zajęciu nie podlega zboże potrzebne producentowi:

- a) do siewu w jego własnym gospodarstwie,
- b) do wyżywienia własnego oraz dla domowników, oficjalistów i czeladzi,
- c) na wykarmienie bydła własnego, tudzież należącego do oficjalistów i czeladzi, a to w granicach norm maksymalnych, przepisanych osobnem rozporządzeniem.

§ 4. Obowiązek zgłoszenia.

Właściciel produktów, zajętych na mocy § 1. jest obowiązany na wezwanie Komendy powiatowej lub organów do tego ustanowionych zgłosić zapasy takich produktów z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania, oraz dla sprawdzenia przedłożonego zgłoszenia zezwolić na zwiedzenie budynków gospodarczych, składów i innych lokali, oraz na wgląd w zapiski gospodarcze wzgl. handlowe, jakoteż udzielić na żądanie wszelkich informacji.

§ 5. Obowiązek odstawy, ustalenie ilości zboża, pozostawionej producentowi, jakoteż przepisanej do odstawy, paszport zbożowy.

Producent obowiązany jest do oddania wszelkich zapasów produktów zajętych na mocy § 1. z zachowaniem przepisanych terminów.

Do odbioru tych zapasów przeznaczoną jest w obrębie c. i k. Jen. Gub. wojsk. z wyjątkiem powiatów: Chełmskiego, Hrubieszowskiego i Tomaszowskiego w myśl art. VII. rozp. z dnia 23/6 1917, Dz. rozp. № 58, dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej — Polska Centrala Zbożowa. Aż do podjęcia działalności tej Centrali służą do odbioru magazyny zbożowe Zarządu wojskowego.

Do wyznaczenia ilości zboża, która ma być pozostawioną producentowi (§ 3.) oraz ilości, która musi być odstawioną, powołaną jest komisya powiatowa wzgl. gminna.

Komisya ta wpisuje ustalone ilości oraz przepisane terminy odstawy do paszportu zbożowego, (art. VIII. i IX. rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917, Dz. rozp. № 58).

§ 6. Ceny odbioru.

Dla zboża dobrowolnie oddanego przez producenta ustanawia się następujące ceny:

pszenica	.	.	.	.	.	54 K. 60 h.
żyto	}	.	.	.	.	48 K. 30 h.
jęczmień		.	.	.	.	
owies		.	.	.	.	
mieszanka		.	.	.	.	

Ceny powyższe obowiązują od 15. lipca 1917 r. i rozumieją się za 100 kg. netto, loco magazyn. Odnoszą się do towaru dobrego, suchego, odpowiadającego przeciętnej jakości zboża, wyprodukowanego w obrębie c. i k. austr.—węg. okupacyi.

Przy gorszej jakości może nastąpić odpowiednie obniżenie ceny, które jednak nie może wynosić więcej niż 15% każdorazowej ceny odbioru. Jeżeli odległość magazynu odbioru od miejsca produkcji wynosi więcej niż 7 km. w takim razie należy się producentowi prócz powyższej ceny wynagrodzenie za odstawę, którego wysokość unormowaną będzie osobnem zarządzeniem.

Za zboże, które producent odda ponad przepisaną ilość oraz za zboże, dostarczone do siewu, należy się dodatek do ceny, który unormowany zostanie osobnem zarządzeniem.

§ 7. Normy zużycia. Rozdział zgromadzonych zapasów.

Normy zużycia dla osób uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów) oraz rozdział nabytych zapasów ustalone zostaną osobnemi zarządzeniami.

§ 8. Przemiał.

Na wniosek wydziału wykonawczego Kraj. Rady gosp. udzieli Komenda powiatowa poszczególnym młynom pozwolenia puszczenia ich w ruch, zarządzi potrzebne środki kontrolne, inne zaś młyny zamknie.

Młyny zamknięte mają prawo do odszkodowania, którego wysokość ustali Kraj. Rada gosp. a które wypłacać będzie Polska Centrala zbożowa.

Zasady kontroli młynów, normy przemiału, zapłata za mielenie, oraz ceny przetworów młynarskich ustalone zostaną osobnemi zarządzeniami.

§ 9. Środki przymusowe.

Jeśli właściciel produktów, zajętych na mocy § 1. wzbrania się przed oddaniem tychże w przepisanej ilości i w przepisanych terminach, lub nie posiada środków potrzebnych do wykonania młocki wzgl. odstawy, w takim razie może Komenda powiatowa przeprowadzić młockę wzgl. odstawę w drodze przymusowej na koszt i niebezpieczeństwo właściciela, użyć do tego celu jego zabudowań i wszelkich środków pomocniczych jego gospodarstwa, jakoteż przydzielić przymusowe siły robocze w myśl § 4., rozp. najw. wodza armii z dnia 3. czerwca 1916, № 54, Dz. rozp., dotyczącego robót przy uprawie pól i żniwach. W razie zarządzenia dostawy przymusowej mogą być ceny odbioru, unormowane w § 7., obniżone aż do połowy. Sposób postępowania przy dostawach przymusowych zostanie ustalony osobnemi zarządzeniami.

Komenda powiatowa może zarządzić młockę wzgl. odstawę w drodze przymusowej także przed wpływem przepisanych terminów odstawy, o ile to okazuje się niezbędnem dla zaopatrzenia ludności lub o ile zachodzi niebezpieczeństwo zużycia zajętych produktów.

§ 10. Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na ich podstawie karane będą według § 10 i 11 rozp. z dnia 11. czerwca 1916, Dz. rozp. № 61, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych albo według § 2. rozp. z dnia 21. lutego 1917, № 29, dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy.

§ 11. Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie zniesione zostało rozp. c. i k. Jen. Gub. wojsk. z dnia 19/7 1916 Dz. rozp. Nr. 61.

118.

Obrót zbożem i przetworami młynarskimi.

№ 1551/71 Lw. (Zarządzenia wykonawcze dotyczące obrotu zbożem i przetworami młynarskimi).

W wykonaniu rozporządzeń z dnia 23. czerwca 1917, Dz. rozp. № 58, w sprawie krajowej Rady gospodarczej oraz z dnia 3. lipca 1917, Dz. rozp. № 59, w sprawie zajęcia zboża i przetworów młynarskich, zarządza się, co następuje:

§ 1. Normy żywności.

Jako najwyższą normę zużycia na żywność wyznacza się zarówno dla producentów (§ 3. rozp. z dnia 3 lipca 1917) jak i dla uprawnionych do zaopatrzenia (§ 7. tegoż rozporządzenia) 250 gramów mąki na głowę i dzień czyli $91\frac{1}{4}$ kg mąki na głowę i rok, co odpowiada 114 kg zboża na głowę i rok. Dla osób ciężko pracujących (górnicy, robotnicy fabryczni i rolni) wyznacza się podwójną normę zużycia t. zn. 500 gramów mąki na głowę i dzień wzgl. 228 kg zboża na głowę i rok. Norma ta stosuje się jednak wyłącznie do samych robotników, nie zaś do ich rodzin. Przez ciężko pracujących robotników rolnych rozumie się mężczyzn w wieku od lat 18, pracujących fizycznie w cudzem gospodarstwie.

Powyższe zapotrzebowanie winno być liczone na okres od 1. sierpnia 1917 do 31. lipca 1918.

§ 2. Normy paszy.

Jako najwyższą normę paszy ustanawia się:

a) 370 kg owsa na konia i rok zarówno dla producentów jak i dla osób uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów), 370 kg otrąb rocznie na konia lub wołu, będących własnością osób uprawnionych do zaopatrzenia, nie będących producentami.

Nadto welno zatrzymać producentowi na zużycie we własnem gospodarstwie na paszę dla inwentarza żywego:

a) poślad; przy czyszczeniu zboża nie może jednak odchodzić na poślad więcej niż 5 % omlóconego zboża.

b) otręby, pozostałe po zmieleniu zboża, przeznaczonego na wyżywienie własne wzgl. domowników.

c) W końcu należą się producentowi od PCZ. otręby w stosunku 3 kg za każdych 100 kg dostarczonego żyta, pszenicy lub jęczmienia.

§ 3. Zboże do siewu.

Jako najwyższą normę wysiewu na mórg (§ 3. z rozp. z dnia 3. lipca 1917) wyznacza się 100 kg bez względu na rodzaj zboża. Zboże pozostawione wzgl. nabyte do siewu, jednak nie użyte na ten cel, podlega

zajęciu i winno jako nadwyżka być sprzedane polskiej Centrali zbożowej.

Rolnicy, którzy nie posiadają potrzebnego zboża do siewu, winni postarać się u komisji powiatowej wzgl. gminnej o odpowiednie poświadczenie, na podstawie którego mogą nabyć zboża siewne w polskiej Centrali zbożowej. Centrala może dostarczyć zboża wprost ze swoich magazynów lub też, pobrawszy zapłatę, zlecić odbiór bezpośrednio od wskazanego producenta.

Rolnikom wolno również zamienić pozostawione im zboże siewne na inne tegosamego lub innego gatunku bądź to w P. C. Z. bądź to za jej zezwoleniem wprost u innego producenta.

Rolnikowi, który dostarcza zboża siewnego, należy się prócz ceny obowiązującej dodatek, który wynosi:

a) dla zwykłego nasienia, uzyskanego przez staranne odczyszczenie normalnego towaru targowego - 2 K za 100 kg.

b) dla odsiewów oryginalnych odmian hodowlanych, oraz dla kwalifikowanego zboża siewnego, w obu wypadkach na podstawie atestu odpowiedniego Towarzystwa rolniczego 8 K za 100 kg.

W razie dostawy zboża dla P. C. Z. może producent wymagać zapłaty powyższego dodatku tylko w takim razie, jeśli P. C. Z. żąda dostawy zboża siewnego.

§ 4. Ceny, wyznaczenie ilości zboża przeznaczonej do oddania oraz terminów odstawy. Komisje powiatowe i gminne.

Ceny zasadnicze, unormowane w § 6. rozp. z dnia 3. lipca 1917 płacone będą:

Właścicielom większej własności t. zn. obszaru powyżej 100 m. rgów za pierwsze 150 kg. ziarna z każdego morga obsianego zbożem.

Właścicielom drobnej własności t. zn. obszaru od 4 do 100 morgów za pierwsze 100 kg. ziarna z każdego morga obsianego zbożem.

Właściciele gospodarstw karłowatych (poniżej 4 morgów) zwolnieni są od obowiązku dostawy zboża po cenach zasadniczych.

Za wszelkie ilości zboża, dostarczone po uskutecznieniu tamtych pierwszych dostaw, przy których obowiązuje cena zasadnicza, otrzymywać będzie dostawca prócz ceny, unormowanej w § 6. wyżej wymienionego rozporządzenia, dodatek w wysokości 10 Kor. za 100 kg.

Dla dostaw zboża wyznacza się następujące terminy:

Z każdego morga obsianego zbożem winni dostarczyć:

Właściciele posiadłości

	większej:	mniejszej:
do 15 października 1917 r.	$\frac{1}{2}$ cetnara metryczn.	$\frac{1}{4}$ cetnara metryczn.
do 1 stycznia 1918 r.	$\frac{1}{2}$ cetnara metryczn.	$\frac{1}{2}$ cetnara metryczn.
do 1 marca 1918 r.	$\frac{1}{2}$ cetnara metryczn.	reszta nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.
do 1 maja 1918 r.	reszta nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.	

Wyznaczenie ilości zboża, którą producent może zatrzymać na własną potrzebę oraz ilości przeznaczonej do oddania, jest zadaniem Komisji powiatowej wzgl. gminnej. W szczególności przeprowadza to zadanie wobec właścicieli większej posiadłości komisya powiatowa, zaś wobec właścicieli mniejszej posiadłości komisye gminne.

Komisya powiatowa wzgl. gminna ma prawo wezwania na swe zebrania producentów i żądania od nich wszelkich wyjaśnień w myśl § 4 rozp. z dnia 3. lipca 1917.

Komisji przysługuje również prawo zwiedzania in gremio lub przez delegowanych w tym celu członków gospodarstw poszczególnych producentów celem zebrania na miejscu potrzebnych dat.

Komisye mają w końcu prawo korzystania z wszelkich dat statystycznych, zebranych przez komendę powiatową

Członkom komisji należy się za każdy pełny dzień urzędowania w okresie pracy nad sporządzeniem paszportów zbożowych (§ 5) dyeta dzienna w wysokości K. 6. — członkom komisji powiatowych ponad to zwrot kosztów podróży. Komisya ma nadto prawo przyjmowania w miarę potrzeby płatnych funkcyjaryuszów dla prowadzenia robót kancelaryjnych. Koszta połączone z działalnością Komisji K. R. G., i sposób urzędowania komisji określony będzie szczegółowo w instrukcyi wydanej przez Wydz. K. R. G.

§ 5. Paszport zbożowy.

Na podstawie zebranych dat stwierdza komisya:

- a) ogólny obszar obsiewu danego gospodarstwa, ogólną ilość ludzi oraz inwentarzy do danego gospodarstwa należących, oraz ogólną przypuszczalną ilość wyprodukowanego zboża;
- b) ilość zboża, przeznaczonego na pokrycie własnej potrzeby gospodarstwa według norm podanych w § 1 - 3.
- c) Tę część powyższej ilości, która może być zmieloną.

UWAGA: W paszporcie zbożowym, wydanym producentowi, wpisuje się jako ilość dozwoloną do zmielenia tyle tylko, ile wypada na producenta, jego rodzinę i domowników; ilości natomiast dozwolone do zmielenia służbie producenta, pobierającej ordynaryę, wpisywane będą do książek kontroli zużycia, wydawanych osobno każdemu ze służących.

- d) Ilość zboża, którą producent będzie miał do oddania dla P.C.Z.
- e) Tę część powyższej ilości, za którą należy się tylko cena zasadnicza, unormowana w § 6 rozp. z dnia 3 lipca 1917
- f) Terminy, w których odstawa zboża wymienionego w punkcie d) i e) winna być uskuteczniiona, oraz magazyn odbiorczy wzgl. stację kolejową, do której producent ma zboże odstawić. Wszystkie te daty zamieszcza komisya w paszporcie zbożowym.

Komisya wydaje również książki kontroli zużycia mieszkającej na wsi ludności bezrolnej oraz służbie, pobierającej ordynaryę, wymieniając w nich ilość zboża, do jakiej właściciel tego paszportu ma prawo i podając źródło, z którego ma je otrzymać (Magazyn P. C. Z. lub spichrz chlebowdawcy).

Paszport otrzymuje do ręki producent. Od orzeczenia, zawartego w paszporcie, może producent wnieść rekurs do komisji, która zostanie utworzoną na podstawie osobnego zarządzenia.

Rekurs nie wstrzymuje wykonania odstaw, przepisanych paszportem zbożowym. Wszystkie daty zawarte w paszporcie, wciąga komisya do osobnego wykazu ogólnego, który niezwłocznie po zestawieniu go dla każdej miejscowości (folwarku, wsi lub osady) przesyła się w kopii do filii powiatowej P. C. Z. Komisya sporządza również oddzielne wykazy mieszkającej na wsi ludności bezrolnej, która ma prawo do nabycia zboża z magazynów P. C. Z.

Kierownik filii P. C. Z. rozdziela wyciągi z tych wykazów lub ich odpisy między poszczególnych zastępców P. C. Z. stosownie do okręgów, w których mają uskutecznić odbiór zboża.

§ 6. Odbiór zboża. Zastępca P. C. Z. Potwierdzenie odstaw.

Do odbioru zboża uprawnieni są wyłącznie zastępcy polskiej Centrali zbożowej. Zastępcami mogą być urzędnicy P. C. Z., spółki rolne, firmy handlowe, młyny i t. d.

Zastępców mianuje dyrekcya P. C. Z. lub z jej upoważnienia Kierownik filii i zaopatruje ich odpowiednimi legitymacyami. Legitymacye te muszą posiadać pieczętkę P. C. Z. i podpis dyrektora Centrali względnie kierownika filii, oraz fotografię i podpis właściciela legitymacyi, nadto muszą być w niej wymienione rodzaje produktów, do których kupna legitymacya daje prawo, oraz okręg, na którego obszar uprawnienie się rozciąga. Każdy zastępca P. C. Z. winien przed rozpoczęciem czynności zgłosić się w odnośnej Komendzie powiatowej i przedłożyć swą legitymacyę do zatwierdzenia.

Przy odstawie zboża winien zastępca potwierdzić dostawcy odbiór w paszporcie zbożowym i równocześnie wciągnąć odstawę do znajdującego się u niego wykazu.

Do paszportu wzgl. wykazu odstaw zaciąga zastępca P. C. Z. także ilość zboża, wydanego wprost przez producenta na zlecenie P. C. Z. (§ 3. 14 i 15 b).

§ 7. Odstawa. Podwody.

Producent winien w zasadzie dokonać odstawy zboża do miejsca odbioru własnymi furmankami. Jeśli miejsce odbioru leży dalej niż 7 km. od miejsca produkcyi, w takim razie należy mu się za każdy dalszy kilometr wynagrodzenie w wysokości 30 h. od 100 kg.

U w a g a : Za podstawę obliczenia odległości bierze się dla właścicieli większej własności spichrz, dla właścicieli mniejszej posiadłości środek danej wsi bez względu na miejsce zamieszkania danego producenta. Przestrzeni poniżej $\frac{1}{2}$ km. nie uwzględnia się, powyżej $\frac{1}{2}$ km. liczy za pełny kilometr. W każdym magazynie odbiorczym winien znajdować się wykaz odległości poszczególnych miejscowości danego okręgu od magazynu, zatwierdzony przez Komendę powiatową.

Jeśli producent nie jest w możności dokonania odstawy własnymi furmankami w przepisany terminie, w takim razie winien zgłosić to na czas komisji, która mu wystawiła paszport zbożowy. Komisja zwróci się do Komendy powiatowej o dostarczenie potrzebnej ilości podwód w drodze przymusowej.

Za podwoły, dostarczone do odstawy zboża należy się od każdego 100 kg wynagrodzenie w kwocie 30 hal. za kilometr. Wynagrodzenie za podwoły wypłaci magazyn odbierający, przy czem — jeśli odstawy dokonano furmankami nie należącymi do producenta — potrąca mu się przy wypłacie za zboże tyle, ile kosztował przewóz na odległość, na którą producent obowiązany był odstawić bezpłatnie (ustęp I niniejszego §)

O podwoły potrzebne do przewozu zboża z magazynów odbiorczych do stacji kolejowej lub do magazynów rządowych winien odnośny zastępca PCZ. zwrócić się do Komendy pow., która zarządzi dostarczenie potrzebnych podwód za powyżej oznaczonym wynagrodzeniem, płatnem przez PCZ.

§ 8. Legitymacye dla transportu kołowego.

Jako legitymacya dla transportu kołowego zboża lub przetworów młynarskich przy odstawie do magazynu odbiorczego lub przy przewozie zboża, przeznaczonego do zmielenia na własną potrzebę producenta, służy paszport zbożowy.

We wszystkich innych wypadkach może się przewóz odbywać tylko na podstawie poświadczenia, wydanego przez zastępcę PCZ.

§ 9. Transport kolejną i statkiem w obrębie J. G. W.

Transport kolejowy zboża i produktów młynarskich, przesyłanych przez PCZ, może się odbywać tylko na podstawie numerowanych listów przewozowych, zaopatrzonych pieczęcią i podpisem dyrektora. Transporta przeznaczone dla zarządu wojskowego, nadawane będą na podstawie wojskowych listów przewozowych, wystawionych przez J. G. W.

Transport statkiem (galarami) odbywa się na podstawie legitymacyi transportowej wydanej przez dyrekcję P.C.Z., opatrzonej pieczęcią i podpisem dyrektora.

§ 10. Rozdział zboża i produktów młynarskich.

Rozdział zboża, nabytego przez P. C. Z., jakoteż produktów młynarskich odbywa się na podstawie planu rozdzielczego, ułożonego przez

wydz. wykonawczy Kraj. Rady gosp. a zatwierdzonego przez c. i k. J. Gub. Wojsk.

Z wyjątkiem owsa, zboża przeznaczonego na sprzedaż do siewu lub do przeróbki w celach przemysłowych, jakoteż tej części zboża, którego dostawę w ziarnie zastrzeże sobie Zarząd wojskowy, winno być w zasadzie wszystko zboże zmielone w własnym Zarządzie P.C.Z. i dostarczone odbiorcom w formie mąki i kaszy wzgl. otrąb.

§ 11. Normy przemiału. Wynagrodzenia za zmielenie.

Przy przemiale pszenicy lub żyta na mąkę musi być ze 100 kg zboża uzyskanych conajmniej 80 kg mąki, zaś przy przemiale jęczmienia naj-
mniej 68 kg. mąki lub kaszy.

Na rozkurz liczone być może najwyżej 4 % zboża.

Oszczędności na przyznanych 4 % rozkurzu, osiągnięte przy przestrzeganiu zresztą obowiązujących przepisów co do przemiału zboża, są własnością młyna, mogą być jednak sprzedane tylko PCZ. Za zmielenie 100 kg zboża wyznacza się wynagrodzenie w kwocie

6 K	przy	przemiale	na	mąkę	pytlową
4 K	"	"	"	"	razową
8 K	"	"	"	"	kaszę.

Z powyższego wynagrodzenia otrzyma jednak młynarz tylko 5 K za mąkę pytlową, 3 K 50 za razówkę a 7 K za kaszę, zaś pozostałe 1 K przy mące pytlowej lub kaszy a 50 hal przy razówce przeznaczone zostaną na fundusz dyspozycyjny K. R. G., który użyty zostanie na odszkodowania dla młynów zamkniętych. Pieniądze rozdzielone zostaną między młyny w stosunku do ilości zmielonego przez nie zboża.

§ 12. Młyny.

Pozwolenia na otwarcie młynów udziela komenda powiatowa na wniosek Wydziału wyk. Kraj. Rady gosp. Celem uzyskania tego pozwolenia winni właściciele młynów zgłosić się pisemnie a kierownika powiatowej filii P.C.Z. z podaniem: dokładnego adresu, siły popędowej, poruszającej młyn, ilości kamieni wzgl. waleów, oraz dziennej normalnej wydajności pracy.

Kierownik filii przedłoży to podanie, po zaopatrzeniu ich odpowiednimi uwagami Wydziałowi wyk. K. R. G. za pośrednictwem dyrekcji P. C. Z. do rozpatrzenia.

Młyny, które uzyskają pozwolenie na paszczenie ich w ruch, podzielone zostaną na:

a.) **Młyny gospodarskie**, przeznaczone do przemielenia tego zboża, które producenci uprawnieni są zostawić sobie na własne potrzeby, swojej służby i czeladzi lub tego zboża, które mają prawo mleć bezrolni mieszkańcy wsi i osad (§ 14.)

Każdy z tych młynów obowiązany prowadzić dziennik, w którym się zapi-

suje nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza dowiezionego zboża wzgl. jego paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia) ilość i rodzaj zboża, uzyskane z niego produkty i dzień ich wydania.

Przemiał dozwolony jest tylko za okazaniem paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia), w którym zapisuje się ilość i rodzaj zmielonego zboża, oraz dzień wydania uzyskanych cen produktów.

b.) **Młyny kontraktowe**, przeznaczone do przemielenia zboża, zakupionego przez P. C. Z. Młyny takie mogą działać ewentualnie w charakterze zastępców P. C. Z. i mogą mleć zboże albo za stałym wynagrodzeniem od cent. metr. lub też kupować zboże i sprzedawać mąkę po stałe oznaczonej cenie. Młyny kontraktowe winny prowadzić dokładne zapiski dzienne w księgach, wykazując przychód i rzechód oraz rodzaj zboża wzgl. przetworów młynarskich, jakoteż każdorazowy zapas tychże.

Młyny działające w charakterze zastępców P. C. Z. obowiązane są ponadto do prowadzenia ksiąg, przepisanych dla tychże zastępców.

P. C. Z. ma prawo umieszczać stale lub przejściowo w młynach zarówno gospodarskich jak i kontraktowych swoich urzędników i powierzać im kontrolę tych młynów pod każdym względem, w szczególności zaś prowadzenie ksiąg i wypełnianie odnośnych dat w paszportach zbożowych.

§ 13. Pokrycie zapotrzebowania Zarządu armii.

Zboże wzgl. produkta młynarskie, przeznaczone według planu rozdzielczego (§ 10) na pokrycie zapotrzebowania armii, odbierać będzie od P. C. Z., referent rolniczy komendy pow. względnie jego organa pomocnicze.

§ 14. Zaopatrzenie ludności nierolniczej.

Rozdział zboża wzgl. produktów młynarskich, przeznaczonych na pokrycie zaopatrzenia ludności uprawnionej do zaopatrzenia (nieproducentów) może się odbywać:

- a) Przez dostarczenie zboża i przetworów młynarskich komitetom apro-wizacyjnym
- b) przez bezpośrednią sprzedaż konsumentom w sklepach i składach założonych przez P. C. Z.
- c) przez udzielenie ludności, uprawnionej do zaopatrzenia, pozwolenia na odbiór zboża, opłaconego w filii P. C. Z., wprost od producentów i przemiał tegoż w młynach gospodarskich. Ten ostatni sposób może być stosowany tylko do ludności nierolniczej, mieszkającej na wsi.

§ 15. Przeróbka zboża w celach przemysłowych.

Przeróbka zboża w celach przemysłowych dozwoloną jest tylko za pisemnym zezwoleniem, udzielonem danemu przedsiębiorstwu przez c. i k. Jenerał-gubernatorstwo Wojskowe.

O ileby istniał zamiar puszczenia w ruch poszczególnych gałęzi przemysłu, przerabiającego zboże, zostanie to zawczasu ogłoszone, z wezwaniem przedsiębiorców do wniesienia stosownych podań. Dopóki to nie nastąpi, jest wnoszenie

wszelkich podan w tej sprawie bezeelowem.

Dostarczenie zboża, przeznaczonego na przeróbkę w celach przemysłowych jest zadaniem P. C. Z., która może

- a) dostarczyć tego zboża ze swych składów albo
- b) po pobraniu należności za zboże udzielić zezwolenia na odbiór tegoż wprost od producenta.

§ 16. Ceny sprzedażne zboża i przetworów młynarskich.

Ceny, po których P. C. Z. winna sprzedawać zboże oraz przetwory młynarskie, ustanowione zostaną osobnem zarządzeniem, wydanem na podstawie uchwały kraj Rady gosp. z uwzględnieniem kalkulacji cen, przedłożonej przez Dyrekcję P. C. Z.

§ 17. Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonania wszystkich powyższych zarządzeń, w szczególności nadzór nad działalnością powiatowych filii P. C. Z. oraz komisji powiatowych i gminnych poleci komenda powiatowa referentowi rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym (inspektorom zbożowym).

W szczególności jest ich zadaniem:

a) Popieranie i kontrolowanie prac komisji powiatowych i gminnych przy zbieraniu dat, odnoszących się do powierzchni zajętej pod uprawę poszczególnych roślin, przy szacowaniu wysokości plonów, przy obliczeniu ilości produktów, które producent ma prawo zatrzymać na pokrycie własnego zapotrzebowania, przy wystawianiu paszportów zbożowych, przy udzielaniu poświadczeń uprawniających do odbioru zboża (§ 3, 14 c, 15 b) i td.

b) Popieranie i kontrolowanie pod każdym względem działalności administracyjnej i handlowej odnośnej filii P. C. Z., w szczególności ułatwianie odstawy nabytych produktów farmankami, koleją czy statkiem, kontrolowanie przemiatła i rozdziału nabytych produktów.

c) Kontrolowanie producentów co do prawdziwości dat, podanych komisjom jak i co do wypełnienia obowiązków dostawy wobec Polskiej Centrali zbożowej. Zarządzenie w razie potrzeby, w porozumieniu z kierownikiem filii P. C. Z. i komisją pow. wzgl. gminną potrzebnych środków przymusowych. (§ 18).

Dla spełnienia tych zadań przysługuje referentowi rolniczemu względnie wyznaczonym przezeń siłom pomocniczym prawo

a) uczestniczenia w zebraniach i czynnościach urzędowych komisji powiatowej i komisji gminnych,

b) prawo wglądu w księgi i zapiski zastępców P. C. Z., młynów, producentów i komitetów aprowizacyjnych oraz sklepów, trudniących się sprzedażą zboża wzgl. mąki,

c) prawo kontrolowania magazynów i składów P. C. Z., zabudowań gospodarskich, producentów, oraz sklepów, trudniących się sprzedażą zboża lub przetworów młynarskich.

§ 18. Środki przymusowe.

Jeśli producent wzbrania się przed odstawą zboża lub nie odstawi go z

uwzględnieniem ustępu III. § 7 w terminie, przepisany ma w paszporcie zbożowym, wówczas winien zastępca, któremu powierzono zakupno zboża w odnośnym okręgu, zgłosić to a kierownika filii, który zwróci się do odnośnej komendy powiatowej o zarządzenie środków przymusowych.

Za zboże, dostarczone w drodze przymusowej, winna P. C. Z. w każdym razie zapłacić pełną cenę odbioru. Z ceny tej należy się jednak producentowi w zasadzie tylko połowa. Co do drugiej połowy orzeknie komenda powiatowa czy

- a) ma być również wypłaconą producentowi czy też
- b) ma być w części lub w całości uznana za przepadłą i użytą na cele wyżywienia ubogiej ludności.

Orzeczenie pod a) wyda Komenda w tych wypadkach, gdzie ze strony producenta nie zachodziła zła wola, lecz tylko brak środków, potrzebnych do wykonania odstawy; orzeczenie pod b) w tych wypadkach, w których stwierdzoną została zła wola producenta.

Od orzeczenia komendy przysługuje producentowi prawo rekursu do J. G. W. Rekurs ten winien być wniesiony za pośrednictwem miejscowej komisji powiatowej lub gminnej, która ze swemi uwagami przesyła go do Jenerał-gubernatorstwa Wojskowego.

§ 19. Pouczenie o środkach karnych.

Karom, przewidzianym w § 10 rozporządzenia z dnia 3, lipca 1917, Dz. rozp. № 59 podlega w szczególności:

- 1.) Kto rozmyślnie ukrywa lub zataja, względnie uszkadza, niszczy, usuwa albo też bez pozwolenia przerabia, miele, zużywa, spasa, kupuje, lub sprzedaje zapasy zboża lub produktów młynarskich będących w jego posiadaniu lub w przechowaniu u niego.

- 2.) Kto rozmyślnie zużywa na inne cele zapasy zboża, pozostawione mu, względnie nabyte przez niego jako nasienie.

- 3.) Kto nabywa zapasy zboża lub przetworów młynarskich od osób, nie mających uprawnienia do ich sprzedaży lub kupuje je, nie mając do tego upoważnienia.

- 4.) Zastępca P. C. Z., który przy kupnie wzgl. sprzedaży zboża i przetworów młynarskich, przekroczy zobowiązanie, nałożone nań rozporządzeniami i przepisami władzy.

- 5.) Młynarz lub ustanowiony przez P. C. Z. dozorca młyna, który nie przestrzega obowiązujących go przepisów.

Surowsze kary przewidziane są za przekroczenie § 2. rozporządzenia z dnia 21. lutego 1917, Dz. rozp. № 29, dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszania obowiązków dostawy.

Oдноśne postanowienie karne brzmi:

Kto zapasy, których nie potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, na zasiew, paszę dla bydła lub dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego (§ 5 rozporządzenia Najw. Wodza Armii № 61 z dnia 11. czerwca 1916, dotyczącego zażytkowania zbiorów rolnych) zataja z naruszeniem obowiązku zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, albo usuwa je przed

zajęciem lub oddaniem, popełnia zbrodnię i będzie karany więzieniem do dwóch lat. Obok aresztu nałożyć można grzywnę do dwadziestu tysięcy koron.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono niniejsze zarządzenia, tudzież cena kupna za nie ulegają w myśl § 11. rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dz. rozp. № 61 konfiskacie i będą użyte przez komendę powiatową dla wyżywienia ludności.

119.

Zajęcie siana.

(Rozp. Jen. Gub. wojsk. W. S. № 77175 z 30/6. 1917).

Na podstawie rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, № 61. Dz. rozp., dotyczące spożytkowania zbiorów rolnych oraz w przeprowadzeniu rozp. z dnia 23. czerwca 1917, № 58. Dz. rozp., dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej, zarządza się co następuje:

Zajęcie.

§ 1.

Cały zbiór siana z r. 1917 zajmuje się na rzecz Zarządu wojsk.

Pod sianem rozumie się wszelkie rodzaje siana, jakie na c. i k. austr. węg. obszarze okupowanym się trafiają, a mianowicie siano łąkowe pierwszego pokosu, potraw czyli otawę, siano z wszystkich odmian koniczyny, lucerny, seradelli, esparsety i mieszanki jak również i odpadki tychże (plewy z koniczyny, wytrząski i t. p.)

§ 2.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na karmę czy też dla innych celów, jakoteż dobrowolna lub wymuszona sprzedaż wzgl. kupno zajętych płodów są zabronione, o ile w tem rozporządzeniu lub też przez osobne przepisy nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Dotyczy to również umów o kupno wzgl. sprzedaż, zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, o ile jednakowoż nie zostały już wykonane.

§ 3.

Zajęciu nie podlegają ilości potrzebne na wyżywienie własnych koni i bydła producenta jak również jego oficjalistów i czeladzi przy zachowaniu norm maksymalnych co do spożycia paszy, przepisanych osobnem rozporządzeniem.

§ 4.

Zaopatrzenie w siano właścicieli bydła i koni, którzy swego zapotrzebowania, ustalonego na podstawie przepisanych norm spożycia, nie są w możności pokryć sianem własnej produkcji—zostanie unormowane osobnem rozporządzeniem.

Odbiór.

§ 5.

Do odbioru w myśl § 1. zajętych produktów jest na obszarze J. G. W. z wyjątkiem powiatu Chełmskiego, Hrubieszowskiego i Tomaszowskiego uprawniona wyłącznie Polska Centrala Paszy w Lublinie wzgl. jej filie powiatowe i zastępcy.

Właściciel zajętych produktów jest obowiązany sprzedać swoje zapasy P. C. P. wzgl. jej zastępcom.

P. C. P. jest obowiązana zakupić wszelkie niniejszem zajęte produkta, o ile te znajdują się w takim stanie, iż wedle ogólnie przyjętych norm mogą być użyte na paszę.

Sposób odbioru w obwodach Chełmskim, Hrubieszowskim i Tomaszowskim zostanie uregulowany osobnymi rozporządzeniami.

Obowiązek zgłoszenia.

§ 6.

Zajęte ilości obowiązani są właściciele większych posiadłości wprost, mniejszych posiadłości za pośrednictwem naczelnika gminy w sposób przepisany najpóźniej do dn. 31. października 1917 zgłosić do odstawy w P. C. P. (filii powiatowej) wzgl. przed rozpoczęciem czynności urzędowych przez nią w odnośnej Komendzie powiatowej (oddz. roln.)

Zgłoszenie ma zawierać:

1. Nazwę miejscowości i gminy,
2. Nazwę właściciela,
3. Rodzaj siana i ilość,
4. Miejsce przechowania,
5. Podpis uprawnionego do rozporządzenia produktem, jak również podpis sołtysa lub wójta stwierdzający, iż zapodane daty są prawdziwe.

P. C. P. wyda i wyśle zgłaszającym najpóźniej do dnia 31. listopada 1917 potwierdzenie odnośnego zgłoszenia.

C e n y.

§ 7.

P. C. P. jest obowiązana płacić przy odbiorze za zajęte produkta następujące ceny:

za sianò nieprasowane . . .	K. 12.—
za koniczynę nie prasowaną . . .	K. 15.—
za sianò prasowane . . .	K. 14.—
za koniczynę prasowaną . . .	K. 17.—

Pod sianem z koniczyny rozumie się siano wszelkich gatunków koniczyn, z lucerny, esparsety i seradelli, pod sianem pozostałe rodzaje siana jak również odpadki siana koniczynowego.

Ceny rozumieją się loco miejsce produkcji z tem zastrzeżeniem, że producenci są obowiązani w obrębie promienia do 3 kilometrów dostawiać siano własnymi furmankami bez osobnego wynagrodzenia do miejsca prasowania wzgl. odbioru wyznaczonego każdnocześnie przez P. C. P. W razie niemożności skutecznienia tego własnymi furmankami lub też odmowy ze strony producenta ma gmina dostarczyć furmanki za wynagrodzeniem po 30 h. za jeden q metryczny i km. Powstałe stąd koszta przewozu odciąża się od ceny.

Za ilości w myśl postanowień § 5 prawidłowo do odstawy zgłoszone wypłaca P. C. P. przy odbiorze dodatkową premię w wysokości 50 h. za każdy q metr.

W razie gdyby P. C. P., do dnia 31. marca 1918 nie odebrała prawidłowo zgłoszonego do dostawy produktu otrzymuje właściciel tegoż przy odbiorze od P. C. P. oprócz ceny podstawowej i premii dodatkowe 50 h. za każdy q jako wynagrodzenie za przechowywanie.

Przymus odstawy.

§ 8.

W razie gdyby właściciel wzgl. jego uprawniony pełnomocnik wzbraniał się sprzedać swoje zajęte zapasy P. C. P., ma odnośna Komenda powiatowa definitywnie rozstrzygać o obowiązku oddania i w razie potrzeby zarządzić przymusowe ich odebranie.

Odnośny właściciel traci w tym wypadku prawo do premii wzgl. dodatku za przechowywanie w § 7 naznaczonym.

Postanowienia karne.

§ 9.

Przekroczenia powyższego rozp. lub przepisów na ich podstawie wydanych karane będą według § 10 rozp. z dnia 11. czerwca 1916, Dz. rozp. № 61, dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych albo według § 2 rozp. z dnia 21. lutego 1917, № 29, dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszenia obowiązków dostawy.

Wejście w życie.

§ 10.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

120.

Niszczanie szkodliwych ostów.

№ 1501/Lw.

Zrobiono spostrzeżenie, że właściciele gruntów z reguły nie zwracają żadnej uwagi na szkodliwe osty i spokojnie patrzają na to, jak osty kwitną i nasienie rozsiewają.

Taka obojętność jest ze względów gospodarczych dla ogółu szkodliwą, wskutek czego c. i k. Komenda powiatowa zarządza, jak następuje:

1) Wójtowie i sołtysi mają wezwać natychmiast posiadaczy gruntów, aby przeprowadzili wyniszczenie ostów, rosnących na ich polach i w tym celu wyznaczyć im odpowiedni termin pod zagrożeniem środków przymusowych.

2) za wyniszczenie ostów, rosnących na publicznych drogach, pastwiskach i placach odpowiedzialnym jest Wójt i dotyczący sołtys, którzy mają bezzwłocznie wydać potrzebne zarządzenia.

3) Właściciele gruntów, którzy nie uczynią zadość poleceniu, ma ukarać Wójt, względnie komendant posterunku żandarmeryi, karą pieniężną do 20 K. i zarządzić wyniszczenie ostów na koszt opieszalego.

4) Wójtowie i sołtysi, którzy nie spełnią należycie obowiązku pod 1) i 2), ukarani będą przez Komendę powiatową wedle postanowień rozporządzenia Naczelnej

Komendy Armii z dnia 19/8. 1915, Dz. rozp. № 30.

5) C. i k. żandarmerya polowa będzie czuwać nad wykonaniem tego zarządzenia.

121.

Zbieranie jagód jałowcowych.

Jagód jałowcowych używa się do celów przemysłowych.

Nadarza się zatem sposobność do zarobkowania nawet dzieciom w gminach, gdzie na pastwiskach, przy brzegach lasów lub w lesie występują w większej ilości krzaki jałowcowe.

C. i k. powiatowa Komenda będzie płacić każdemu dostawcy za jeden cetnar metryczny (100 kg) jagód jałowcowych po 20 Kor.

Poleca się zatem szczególnie Naczelnikom gmin i sołtysom, by użyli swego wpływu i pouczyli młodzież w swej gminie, aby zajęła się zbieraniem jagód jałowcowych za powyższem wynagrodzeniem.

Zbiera się tylko niebieskie, dojrzałe jagody, które należy dobrze wysuszyć na deskach lub płachtach w miejscach przewiewnych i słonecznych.

122.

Przeciwdziałanie pokątnemu pisarstwu.

Władze okupacyjne poczyniły spostrzeżenia, że w tut. powiecie zwiększa się z każdym dniem ilość pokątnych pisarzy.

Ci pokątni pisarze namawiają ludność do wnoszenia bezzasadnych a tem samem bezcelowych próśb a wyludzając od nich kwoty, które nie pozostają w żadnym stosunku do świadczonej usługi, narażają ją na straty majątkowe.

Wskutek takiego postępowania cierpi także ta ludność, która wniosła do władz słuszne próśby, bo załatwienie tych próśb z powodu nagromadzenia się nie uzasadnionych pism, ulega zwłoce.

Zwracam więc uwagę ludności tutejszego powiatu, że poleciłem podwładnym organom bezpieczeństwa, aby rozciągnęły ścisłą kontrolę nad osobami, trudniącemi się pisaniem próśb i wszelkie wykryte nadużycia ścigać będą z bezwzględną surowością po myśli Rozporządzenia Naczelnej Komendy z 19. sierpnia 1915 Dziennik Rozporządzeń № 30.

123.

Ustanowienie dopuszczalnej do rzezi ilości zwierząt w sierpniu 1917.

Odnośnie do obwieszczenia z dnia 24. listopada 1816 № 24643 względnie z dnia 29. marca 1917 № 6463/25 ustanawia c. i k. Komenda powiatowa na miesiąc sierpień 1917 dopuszczalną do rzezi ilość zwierząt w sposób następujący:

1)	dla rzeźni w Brzeźnicy:	6 sztuk bydła rogatego, 4 cielęta, 4 świnie, 4 owce,
2)	„ Działoszynie:	8 „ „ „ 8 „ 12 „ 12 „
3)	„ Garnku:	4 „ „ „ 4 „ 4 „ 4 „
4)	„ Gidlach:	12 „ „ „ 8 „ 8 „ 8 „

5)	"	Kobielach wiel.:	4	"	"	"	4	"	4	"	6	"
6)	"	Konieczpolu:	8	"	"	"	6	"	6	"	6	"
7)	"	Kruszynie:	16	"	"	"	6	"	12	"	6	"
8)	"	Noworadomsku:	100	"	"	"	20	"	30	"	40	"
9)	"	Przyrowie:	12	"	"	"	6	"	8	"	12	"
10)	"	Sulmierzycach:	6	"	"	"	6	"	6	"	10	"
11)	"	Wancerzowie:	20	"	"	"	8	"	12	"	12	"
12)	"	Wielgomłynach:	4	"	"	"	4	"	4	"	4	"

124.

Rzeź zwierząt.

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 24. listopada 1916 № 24643 i z dnia 27. grudnia 1916 № 27164 zezwoliła c. i k Komenda powiatowa na rzeź zwierząt domowych z gminy Garnek w rzeźni w Garnku a z gminy Kobiele wielkie w rzeźni w Kobielach wielkich.

Z powodu tego należy w obwieszczeniu w sprawie ograniczenia spożycia mięsa, ogłoszonym w dzienniku urzędowym część XLVII z dnia 9. grudnia 1916 pod № 246, w § 1. regulaminu dla rzeźni w Przyrowie wykreślić gminę Garnek, w § 1. regulaminu dla rzeźni w Wielgomłynach, ogłoszonego w dzienniku urzędowym część I. z dnia 31. grudnia 1916 № 267, wykreślić gminę Kobiele.

Obwieszczenie to należy ogłosić.

125.

Regulamin dla rzeźni w Garnku.

№ 12969/42.

§ 1. Rzeź wołów, krów, buhajów, jałówek, cieląt, świń, baranów i kóz z gminy Garnek dozwolona jest tylko w Garnku.

§§ 2. aż do § 13. włącznie opiewają tak samo jak w regulaminie dla rzeźni w Noworadomsku, ogłoszonym w dzienniku urzędowym część XLVII. z dnia 9. grudnia 1916 № 246.

§§ 14 i 15. opiewają taksamo jak w regulaminie dla rzeźni w Konieczpolu, ogłoszonym we wspomnianym wyżej dzienniku urzędowym.

126.

Regulamin dla rzeźni w Kobielach wielkich.

№ 12969/42.

§ 1. Rzeź wołów, krów, buhajów, jałówek, cieląt, świń, baranów i kóz z gminy Kobiele wielkie dozwolona jest tylko w Kobielach wielkich.

§§ 2 aż do 13-go włącznie opiewają taksamo jak w regulaminie dla rzeźni w Noworadomsku, ogłoszonym w dzienniku urzędowym część XLVII z dnia 9. grudnia 1916 № 246.

§§ 14 i 15. opiewają taksamo jak w regulaminie dla rzeźni w Konieczpolu, ogłoszonym we wspomnianym wyżej dzienniku urzędowym.

Przepisy o ochronie lasów przed pożarami i o gaszeniu pożarów w lasach.

№ 13754.

Przepisy wzgl. rozporządzenia, obowiązujące w Królestwie Polskim w sprawie ochrony lasów przed pożarami i o gaszeniu pożarów w lasach, podaje się do wiadomości.

Naczelnicy gmin mają bezzwłocznie wypełnić obowiązek, ciążyący na nich wedle § 5 rozp. z roku 1847 i pouczyć ludność, że w myśl § 8 rozp. z roku 1808 i § 2 rozp. z roku 1847 obowiązana jest do spiesznej pomocy przy gaszeniu pożarów w lasach.

I.

Rozp. ministra spraw wewnętrznych Księstwa Warszawskiego z 24. maja 1808:

§ 1. W lesie i w odległości 100 kroków od lasu nie wolno rozniecać ognia w czasie posuchy palić fajki i papierosów, w porze nocnej łowić ryb lub raków przy ogniu. Pasterze i robotnicy leśni nie śmiać mieć przy sobie żadnych narzędzi, służących do rozniecania ognia.

§ 2. Popiołu i węgla drzewnego nie wolno wypalać w gąszczu lasu, lecz tylko na wolnym miejscu, oznaczonym przez urzędnika leśnego; osobom zajętem wypalaniem popiołu i węgla drzewnego nie wolno odchodzić od ogniska dalej jak na 100 kroków.

§ 3. W czasie od 1. marca do 1. listopada nie wolno strzelać w lesie nabojami, zatkanyimi papierem lub pakułami.

§ 4. Kto chce w pobliżu lasów rządowych wykarczować łąki i pola, zarośnięte krzakami, musi o tem zawiadomić władzę miejscową i urzędnika leśnego.

Takie przestrzenie do karczowania mogą być wypalane w obecności urzędnika leśnego tylko wtedy, gdy wiatru nie ma lub gdy wiatr wieje w kierunku od lasu i muszą być okopane rowem.

Wygasającego ognia nie wolno zostawiać nigdy bez nadzoru.

§ 5. Sprawca pożaru musi szkodę wedle oszacowania wynagrodzić. W tym kierunku są odpowiedzialne gminy za swych pasterzy, zarządy dóbr za swój personal i ludzi, przedsiębiorcy zaś, którzy zajmują się w lasach obróbką materiału drzewnego, za swych robotników.

§ 8. Na zawiadomienie o pożarze lasu muszą wszyscy mieszkańcy wsi i osad, położonych w okręgu $1\frac{1}{2}$ mili od miejsca pożaru, pospieszyć z rydlami, motykami i siekierami do gaszenia pożaru.

II.

Rozporządzenia Komisji Rządowej Skarbu z 7/19 maja 1847.

§ 1. Dla ochrony lasów rządowych od pożarów nie wolno nikomu w miesiącach letnich:

- 1) palić w lasach tytoniu w fajkach otwartych;
- 2) rozniecać ognia w lasach lub w odległości 300 kroków od lasu; ognia roznieconego nawet w większej odległości nie wolno opuszczać bez zupełnego ugaszenia;
- 3) chodzić lub jeździć po lasach z pochodniami lub kagańcami;

4) łowić ryb lub raków przy ogniu na wodach wśród lasów, lub w odległości od lasów, 100 kroków nie przenoszącej;

5) pasterzom i robotnikom leśnym nie wolno w lasach w czasie od 1. kwietnia do ostatniego września nosić przy sobie żadnych narzędzi, do rozniecania ognia służących;

6) w czasie od 1. marca do 1. listopada nie wolno strzelać w lesie nabojami, zatkany papierem lub pakułami;

7) popiół i węgiel wypalać można tylko w miejscach przez Urząd leśny wskazanych, a wypalający nie powinien oddalać się od ogniska dalej niż 100 kroków;

8) nie wolno w lesie lub w bliskości lasu rozniecać ognia dla wypalania chruštu, mchu i trawy przy karczunku bez zezwolenia leśniczego.

Wykroczenia przeciw tym przepisom karane będą w myśl ustawy karnej.

§ 2. Ktokolwiek dostrzeże ogień w lesie, powinien natychmiast donieść o tem do najbliższej osady z żądaniem ratunku.

Władza miejscowa osad, leżących w okręgu półtory mili od miejsca pożaru, obowiązana jest wezwać mieszkańców na ratunek.

Na wezwanie mieszkańcy natychmiast pospieszyć winni na ratunek, zaopatrując się w rydło, motyki lub siekiery.

Mieszkańcy odleglejszych wsi nie mogą odmówić pomocy do gaszenia pożaru w lasach, jeżeli przez Władzę wezwani zostaną.

§ 3. Ludzie, przybyli do gaszenia pożaru w lesie, muszą zastosować się w zupełności do zarządzeń urzędników i funkcjonarjuszów leśnych, kierujących gaszeniem ognia i nie śmia oddalać się samowolnie od ognia.

§ 5. Corocznie ogłaszać mają mieszkańcom w miesiącu kwietniu wójtowie gmin i burmistrzowie miast powyższe przepisy §§ 1 i 2 oraz przepisy karne.

Ogłoszeń tych w czasie właściwym dopilnuje Rząd gubernialny.

§ 8. W czasie pożaru służba leśna ma kierować gaszeniem ognia, ludziom przybyłym wskazywać stosowne środki i czuwać nad wykonaniem. Każdy sołtys ma dozorować swoją gromadę.

§ 12. O każdym pożarze, który wypalił przestrzeń kilku prętów kwadratowych, lub wyrządził szkodę w drzewie więcej jak na 15 kop. ma Urząd leśny natychmiast zawiadomić Naczelnika Powiatu i jednocześnie donieść Rządowi Gubernialnemu z wyszczególnieniem daty i miejsca, gdzie był pożar, jaka przestrzeń lasu się spaliła i jak wielka jest szkoda.

III.

Rozporządzenie gubernialne Królestwa Polskiego z r. 1892.

O BOWIĄZKI WÓJTA.

§ 216, I Punkt 6: Wójt musi:

5) wydać przepisane zarządzenia policyjne dla ochrony przed pożarami;

6) przy pożarach wydać konieczne zlecenia i bezzwłocznie donieść Władzy policyjnej.

IV.

Ustawa o karach wymierzanych przez Sędziów pokoju (1885)

§ 90. Za wyrabianie lub składanie materiałów łatwo zapalnych w miejscach,

154.

niebezpieczeństwem ognia zagrażających, lub bez zachowania należytej ostrożności, winni ulegną karze pieniężnej do 25 Rub.

§ 92. Za palenie tytoniu w lasach iglastych w porze suchej lub gorącej, winni ulegną karze pieniężnej do 10 Rub.

§ 95. Za wykroczenie przeciw przepisom ostrożności od ognia za obrębem miejsc mieszkalnych, a mianowicie:

a) za rozkładanie ognia lub nieostrożne obchodzenie się z nim w bliskości lasów, zarośli,

b) za oddalenie się od rozłożonego ognia bez poprzedniego zgaszenia go,

c) za wypalanie zarośli, trawy, korzeni, gałęzi i t. p., bez zachowania przepisanych prawideł lub w czasie wzbronionym,

d) za pędzenie smoły, dziegciu i wypalanie węgla i potażu bez zachowania przepisanych ostrożności lub w czasie zabronionym,

e) za używanie pakuł lub lnu do nabojów przy strzelaniu w lesie winni ulegną karze pieniężnej do 10 Rub.

§ 96. Za nieprzybycie do gaszenia pożaru z odpowiednimi narzędziami gdzie to jest przepisane, tudzież za nieprzybycie na wezwanie Władzy bez słusznej przyczyny do gaszenia pożaru w lasach, lub za samowolne odejście z miejsca pożaru winni ulegną karze pieniężnej do 10 Rub.

128.

Nadużycie patentów.

№ 12447. W ostatnich czasach powtarzają się wypadki, że kupcy z Monarchii przedstawiają uprawnienia przemysłowe kupców z okupacyi celem otrzymania na mocy takich certyfikaty wywozowe.

Wobec tego, że przy tego rodzaju manipulacji wspomniane dokumenty mogą wpaść w niepowołane ręce i ewentualnie nadużycia popełniane być mogą, ogłasza się, że uprawnienia przemysłowe, które obcy posiadacze przedstawiają, będą bez uwzględnienia prośby odbierane i do odnośnej c. i k. Komendy powiatowej do dalszego zarządzenia odsyłane.

129.

Handel skórą.

№ 8274/139.

Celem uregulowania handlu skórą w powiecie Noworadomskim zarządza się na podstawie rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego R. S. № 63812/17, co następuje:

Wyłącznie uprawionymi do handlu skórą są:

Brauner Israel, Besser Calel, Besser Chaskiel, Besser Moszek, Blum Abraham, Herszman Taube, Lachman Aron Jakób, Spira Mendel w Noworadomsku, Galster Jakób w Brzeźnicy, Krymałowski Ancel w Działoszynie, Steinman Mordka z Gidel, Gotfried Kopel z Janowa.

Ci mogą importować skórę na podstawie pozwolenia przywozu, wystawionego przez biuro wywiadowcze w Krakowie, a sprzedawać ją dopiero po zwolnieniu ze strony Centrali surowców.

Pozwolenia na przywóz udziela biuro wywiadowcze w Krakowie, które oryginały takowych wysyła do Centrali surowców celem przejrzenia, a dopiero po zwrocie wydaje stronom.

Równocześnie z wydaniem pozwolenia na przywóz skóry wszelkiego rodzaju, poleci biuro wywiadowcze stronie na piśmie, aby przewiezioną skórę zgłosiła w c. i k. Komendzie powiatowej, celem zarządzenia ostemplowania o zwolnieniu ze strony biura odbioru skóry, aż do którego to czasu skóra winna zostać w oryginalnym opakowaniu.

Pozwolenie na przewóz (mianowicie odnośne certyfikaty) z jednego powiatu do drugiego, taksamo certyfikaty zwolnienia udzielić może jedynie Centrala surowców przy Jeneralnem Gubernatorstwie Wojskowem w Lublinie na pisemną lub ustną prośbę przemysłowców, posiadających kartę przemysłową na rok 1917, która opiewa na towar przywieźć się mający.

Do odnośnej pisemnej prośby należy załączyć należycie wystawiony zapłacony rachunek na sprzedaż towaru, przy prośbie przedstawionej ustnie winien prosiący nadto okazać swoją kartę przemysłową.

130.

Uszkodzenie linii telegraficznych i telefonicznych.

Nr 1276/15.

W ostatnich czasach zdarzyły się znowu wypadki przerywania drutów telefonicznych i telegraficznych.

Z tego powodu przypomina się ponownie gminom, że są odpowiedzialne za strzeżenie linii telefonicznych i telegraficznych.

Spróchniałe topole i wierzby, które wskutek złamania ich przez gwałtowną burzę mogłyby uszkodzić przewody telegraficzne i telefoniczne, należy wedle wskazówek Komendy ściąć.

Za złośliwe uszkodzenia - rozbicie izolatorów przez dzieci lub dorosłych, przerywanie drutów, uszkodzenie słupów - karani będą sprawcy surowo.

O spostrzeżonych uszkodzeniach np. o zwieszających drutach, uszkodzeniu słupów i izolatorów donieść należy jak najspieszniej najbliższemu posterunkowi żandarmerji, który zawiadomi o tem najbliższą centralę telegraficzną względnie telefoniczną.

131.

Zasiłki na życie robotników cywilnych.

(Rozp. W. Gen. Gub. z dnia 9/6 1917. N. Nr. 129076).

Na podstawie rozkazu Naczelnej Komendy Armii z dnia 21/3 1917. M. V. Nr. 32602/P zarządza się, względnie podaje się do wiadomości:

1) Robotnikom cywilnym, którzy w służbie lub wskutek służby bez zawinienia doznali nieszczęśliwego wypadku, i to tak tym, którzy zatrudnieni byli przy c. i k. wojsku poza granicami obszaru okupacyjnego, jakoteż i tym, którzy pracowali w tutniejszym obszarze okupacyjnym czy to na podstawie umowy z Zarządem wojskowym, czy z powodu przymusowego pociągnięcia do pracy jako robotnicy cywilni, można w razie zupełnej niezdolności do pracy i udowodnionej potrzeby pomocy przyznać zasiłki na życie (pobory) wedle następującego wymiaru:

a) robotnikom nieżyjącym w związku rodzinnym 1 koronę dziennie,

b) robotnikom żyjącym w związku rodzinnym 60 h. dziennie.

Jeżeli dotyczący robotnik cywilny musi najmować mieszkanie, może mu być nadto przyznany dodatek na mieszkanie co najwyżej 40 h. dziennie, przy czym jednak dodatek ten nie może przewyższać czynszu przez niego rzeczywiście płaconego.

2) Istotnie pomocy potrzebującym familiom takich robotników, którzy ulegli nieszczęśliwemu wypadkowi (zmarli, zabici) można przyznać zasiłek na życie w wymiarze 40 h. dziennie dla każdego do pracy niezdolnego, w wspólnym gospodarstwie żyjącego członka rodziny, liczącego więcej jak 5 lat życia, a 20 h. dziennie dla dzieci poniżej 5 lat wieku.

Ogół zasiłków wszystkich członków rodziny, żyjącej w wspólnym gospodarstwie, nie może w żadnym razie przekroczyć kwoty 30 kor. miesięcznie. Do kwoty tej nie należy jednak zaliczać datku na utrzymanie niezdolnej do pracy głowy rodziny.

3) Przy rozstrzyganiu roszczeń do unormowanego w punkcie 2. zasiłku, bierze się w rachubę te same stopnie pokrewieństwa jak u rodzin rosyjskich rezerwistów.

4) Przyznanie i wymiar powyższych zasiłków na życie przysługuje wyłącznie Wojsk. Gen. Gub.; w takich wypadkach należy więc zwracać się do Wojsk. Gen. Gub.

5) Przyznanie zasiłków na życie zawisło od następujących warunków:

a) że niezdolność do pracy, względnie śmierć robotnika cywilnego w służbie lub z powodu służby dowodnie bez jego winy nastąpiła, co potwierdzonem być winno przez Komendę grupy robotniczej, względnie oddziału wojskowego, przy którym robotnik pracował albo przez szpital, w którym robotnik cywilny był leczony.

b) że robotnik cywilny wzgl. jego rodzina istotnie potrzebuje pomocy.

c) co do zasiłków na życie rodziny, że utrzymanie rodziny zależne było od zarobków robotnika.

Żonie robotnika cywilnego, który uległ wypadkowi i dzieciom do 15-go roku życia, można przyznać zasiłek na życie bez względu na ich zdolności do pracy, innym członkom rodziny tylko wtedy, jeżeli są niezdolni do pracy lub dowodnie nie mogą żadnej pracy znaleźć.

6) Istnienie roszczenia na przyznanie powyższych zasiłków na życie, podobnie jak na przyznanie unormowanych reskryptem N. Nr. 122079/16 zasiłków na utrzymanie musi być potwierdzone przez gminę pod osobistą odpowiedzialnością Wójta, a sprawdzone przez dotyczący posterunek Żandarmeryi.

Niezdolność do pracy robotnika cywilnego w czasie wniesienia prośby o przyznanie zasiłku na życie ma być potwierdzoną przez lekarza powiatowego, a zmniejszenie możliwości zarobku wyrażone w procentach.

7) Zasiłki na utrzymanie i zasiłki na życie nie należy uważać za należytość, lecz za datki z łaski. Wskutek tego mogą być każdej chwili cofnięte, o ile tego wymagać będą istniejące stosunki. O przyznaniu zasiłku na utrzymanie należy zawiadomić odnośną gminę i właściwy posterunek Żandarmeryi z poleceniem, by o każdej zmianie warunków, mających wpływ na pobór tego dodatku przez pobierającego, Komendzie powiatowej bezzwłocznie donieśli. Na podstawie tego doniesienia zastanowi Komenda powiatowa pobór przyznanego zasiłku całkowicie lub częściowo i przedłoży dotyczące akta Wojsk. Gen. Gub. do ostatecznego rozstrzygnięcia, donosząc o wydanych zarządzeniach. Co do zasiłków na utrzymanie Komenda powiatowa sama ostatecznie rozstrzygnie.

Wypłata zasiłków będzie mieć miejsce tylko na czas trwania obecnych stosunków administracyjnych.

8) Robotnicy cywilni stale poza obrębem obszaru okupacyjnego mieszkający, względnie ich rodziny nie mają prawa żądania zasiłku na życie. Dlatego przyznany zasiłek na życie wraz stałego wyjazdu uprawnionego do poboru z obszaru okupacyjnego wstrzymany będzie z dniem faktycznego przeniesienia, a o wstrzymaniu poboru

również przedłoży się doniesienie do Wojsk. Gen. Gubernii.

9) Rodziny internowanych robotników cywilnych traktowane być mają narówni z rodzinami robotników przydzielonych do Armii w polu i t. p. jeżeli inne warunki przyznania zasiłków na życie istnieją.

Pod wyrazem „robotnik cywilny“ należy rozumieć także cywilnych woźniców i t. p.

10) Wypłata zasiłków wszelkiego rodzaju nastąpić ma z dołu.

11) Powyższy reskrypt wchodzi w życie z dniem 1-go kwietnia 1917 r.

132.

Podwyższenie należności za podwoły.

Rozkazem dziennym c. i k. Generalnego Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 30. maja 1917 Nr. 49 podwyższoną została należność za parokonną podwoły za 1 godzinę z 60 h. na 1 koronę. Należność dla woźnicy, wynosząca 25 h. za godzinę pozostaje niezmienną.

Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 1. czerwca 1917 r.

133.

Podwyższenie cen leczenia i utrzymania w szpitalu św. Aleksandra w Noworadomsku.

Nr 14887. Na podstawie uchwały powiatowej Rady dobroczynności publicznej podwyższono z dniem 1. lipca 1917 należność kosztów leczenia i utrzymania w szpitalu św. Aleksandra w Noworadomsku z 3-ch na 6 koron dziennie za osobę.

134.

Zmiana dotychczasowej polskiej nazwy c. i k. straży skarbowej.

Nr 1670/F in. 1917. Wskutek reskryptu c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii z dnia 20. czerwca 1917 F. A. Nr 139130/17 zmienia się dotychczasowe oznaczenie w języku polskim „Powiatowa Komenda c. i k. straży skarbowej (k. u. k. Bezirksfinanzwachkommando) na „Okręgowa Komenda c. i k. straży skarbowej“.

135.

Kary za podbijanie cen.

Nr 13014/9. C. i k. Komendant obwodu jako właściwy Komendant ukarał w drodze dyscyplinarnej w dniu 16. lipca 1917 za podbijanie cen maksymalnych:

Franciszka Wtorkiewiczza z Noworadomska za sprzedaż 2 funtów chleba za 2 kor. zamiast 72 hl. na karę pieniężną w kwocie 70 (siedemdziesiąt) koron, wrazie niezapłacenia takowej aresztem 3 (trzech) dniowym.

Piotra Milkę z Bystrzannic, gmina Potok Złoty, za sprzedaż 1 korca kartofli za 11 Rbl-36 kor. 85 hl. zamiast za 25 kor. na karę pieniężną w kwocie 50 (pięćdziesiąt) koron, wrazie niezapłacenia takowej aresztem 5 (pięć) dniowym.

Adaminę Blesińską z Noworadomska za sprzedaż 1 funta kielbasy za 2 kor. 80, zamiast 2 kor. 40 na karę pieniężną w kwocie 100 (sto) koron, wrazie niezapłacenia takowej aresztem 10 (dziesięć) dniowym.

№ 13014/8.

Wyrokiem tut. c. i k. sądu wojskowego z d. 9 lipca 1917 zostały następujące osoby za przekroczenie podbijania cen maksymalnych (§ 1 rozp. M. G. G. z dnia 21. 1917 lutego № 8226/17/5) zasądzone:

Zofia Dziombor ze św. Anny gmina Dąbrowa za sprzedaż 2 korcy pszenicy za 60 Rbl-20l kor. zamiast 34 kr. za 1 korzec na karę pieniężną w kwocie 200 (dwieście) koron, wrazie niezapłacenia takowej na areszt 20 (dwudziesto) dniowy.

Bronisław Szwejcer z Wancerzowa za sprzedaż 2 korcy kartofli po 16 rbl. - 53 kor. 60 hl. za jeden korzec zamiast 15 kor. na karę pieniężną w kwocie 600 (sześćset) koron, wrazie niezapłacenia takowej na areszt 2 (dwóch) miesięcy.

Leon Łapiński z Gidel za sprzedaż 80 klg. mąki pszennej za 60 Rbl- 20l koron, zamiast 49 kor. 50 hal. na karę pieniężną w kwocie 150 koron, wrazie niezapłacenia takowej na 15 (dniowy) areszt.

Josek Jakubowicz z Noworadomska za sprzedaż 28 łutów chleba za 1 kor. 20 hl. zamiast 28 hl. za 14¹/₂ łuta chleba, na karę pieniężną w kwocie 100 (sto) koron, wrazie niezapłacenia takowej na 10 (dziesięć) dni aresztu.

№ 14555/11.

Sądowym wyrokiem z dnia 6 lipca 1917 K 168/17—169 zasądzony został Lajbus Światłowski, kupiec w Noworadomsku za przestępstwo podbijania cen w myśl § 1 rozporządzenia J. G. W. z dnia 21/2 1917 M. I. № 8226/17/S popełnione w ten sposób, że w marcu 1917 roku sprzedał Szifrze Gwoźdź żółty cukier w cenie po 3 Korony zamiast 1 K 70 h. za kilogram na grzywnę w kwocie 100 (sto) koron a wrazie nieściągalności na dziesięć dni aresztu.

№ 14555/10

Sądowym wyrokiem z dnia 5 lipca 1917 K 292/17 zasądzony został Andrzej Nowak, rolnik w Gajęcicach za przestępstwo podbijania cen w myśl § 1. rozporządzenia J. G. W. z dnia 21/2 1917 M. J. № 8226/17/S popełnione przez to, że dnia 25. kwietnia 1917 sprzedał w Gajęcicach Władysławowi Szlarskiemu 1 korzec żyta za 50 rubli, na karę 14 dniowego aresztu garnizonowego, obostrzonego zatrzymaniem w odosobnionej celi przez 24 godzin.

Tomasz Więclawski, młynarz z Woźnik, gm. Dobryczyce skazany został za przestępstwo ukrywania zboża w myśl § 3 rozp. N. W. Armii z dnia 11/6 1916 № 61 popełnione w ten sposób, że 462 kg. żyta, które od więcej osób otrzymał jako należytą mierniczą, do dnia 18. maja 1917 nie zgłosił c. i k. Komendzie powiatowej na 14 (czternaście) dni aresztu.

№ 14555/11

Wawrzyniec Kamiński, rolnik z Mokrzesz, Antoni Wójcik, rolnik z Bystrzanowic, zasądzeni zostali za przestępstwo podbijania cen w myśl § 1. rozp. J. G. W. z dnia 21/2 1917 M. J. № 8226/17/S.

Ad 1) popełnione w ten sposób, że dnia 15. czerwca 1917 sprzedał w Mokrzeszu Janowi Łyszczaszowi 2¹/₂ korca kartofli w cenie po 19 rubli 50 kop. za korzec, na 5 dni aresztu i grzywnę w kwocie 100 koron.

Ad 2) popełnione w ten sposób, że dnia 16/6 1917 sprzedał w Bystrzanowicach Antoniemu Grzywnie 1/4 korca kartofli za 5 rubli na grzywnę w kwocie 20 koron.

136.

Ceny normalne i maksymalne w powiecie Noworadomskim na miesiąc Sierpień 1917.

№ 14850/36.

(Ogłoszone tutejszem obwieszczeniem z d. 31./VII. 1917).

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa			Sprzedaż detaliczna			C.m.- Cena maksy- malna
	jednostka wagi	K.	h.	jednostka wagi	K.	h.	
I. Mięso-tłuszcz i wyroby masarskie.							
Mięso wołowe z kośćmi	—	—	—	1 funt	1	80	—
„ „ bez kości	—	—	—	„	2	—	—
polędwica	—	—	—	„	2	10	—
cielęcina	—	—	—	„	1	30	—
baranina	—	—	—	„	1	50	—
wieprzowina	—	—	—	„	2	—	—
wędlina	—	—	—	„	2	80	—
surowa słonina	—	—	—	„	2	80	—
sadło	—	—	—	„	2	80	—
słonina wędzona	—	—	—	„	3	20	—
smalec wieprzowy	—	—	—	„	3	20	—
tłuszcz bydlęcy	—	—	—	„	—	—	—
margarina	—	—	—	„	—	—	—
tłuszcz roślinny	—	—	—	„	—	—	—
kielbasa zwyczajna	—	—	—	„	2	40	—
„ Krakowska	—	—	—	„	2	90	—
salceson	—	—	—	„	2	40	—
szynka surowa	—	—	—	„	3	—	—
„ gotowana	—	—	—	„	3	50	—
polędwica wieprzowa	—	—	—	„	—	—	—
kiszka pasztetowa	—	—	—	„	3	—	—
II. Drób, ryby.							
gęsi sztuka	—	—	—	1 funt	1	60	—
„ żywe funt	—	—	—	„	1	40	—
kaczki sztuka	—	—	—	„	1	60	—
„ „ funt	—	—	—	„	1	40	—
kury zab. funt.	—	—	—	1 szt.	4	—	—
„ żywe sztuka	—	—	—	1 funt	2	—	—
karpie	—	—	—	„	2	50	—
szczupaki	—	—	—	„	—	—	—
ryby morskie	—	—	—	1 sztuka	—	—	—
śledzie (solone) szt.	—	—	—	1 funt	—	—	—
„ „ funt.	—	—	—	1 szt.	—	—	—
śledzie (łososie)	—	—	—	„	1	30	—
kurczaki	—	—	—	—	—	—	—
indyki	—	—	—	—	—	—	—

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa			Sprzedaż detaliczna			C.m - Cena maksymalna
	jednostka wagi	K.	h.	jednostka wagi	K.	h.	
III. Produkta mielone i przesiewane, chleb.							
		dla wojska		dla aprowizacyi			
Pszenica	100 kg.=	67	—	100 kg.=	79	—	
Zyto, jęczmień, owies	6.1 Pud	57	—	6.1 Pud	69	—	c.m.
Odpadki zbożowe	"	35	—	"	—	—	
Czysta mąka pszen. i gr. 15%	"	137	—	"	149	—	
Mąka pszenna 80%	"	79	—	"	91	—	
Mąka pszenna razowa 96%	"	75	—	"	87	—	c.m.
Mąka chleb. pszen. 65%	"	70	—	"	82	—	
Mąka żytnia 80%	"	71	—	"	83	—	
Mąka żytnia raz. 96%	"	64	—	"	76	—	
Mąka jęczmienna 70%	"	77	—	"	89	—	
Krupa jęczmienna i kasza	"	77	—	"	89	—	
Tatarka. Proso	"	109	—	"	121	—	c.m.
Kasza tatar. kasza z proso	"	225	—	"	237	—	
Otręby	"	28	—	"	—	—	
wszystko za 100 kg. lub 6.1 P.							
Ceny dla wojska rozumieć należy ze stacyi wysłania, dla aprowizacyi franco stacya odbiorcza X.							
Otręby mogą być wyjątkowo także dla „Fassungstelle“ lub oddziałom wojskowym oddawane.							
Cena chleba zostaje aż do odwołania w mocy.							
Chleb razowy				14 1/2 lut.	—	12	
IV. Rośliny strączkowe.							
groch cały	1 pud	11	10	1 funt	—	80	
soczewica						90	
bób						80	
V. Mleko, produkty mleczne, jaja.							
mleko niezberane *	1 kwarta	—	—	1 kwarta	—	40	
mleko zbierane	"	—	—	"	—	20	
twaróg	"	—	—	"	—	44	
masło deserowe	—	—	—	1 funt	4	—	
„ kuchenne	—	—	—	"	3	—	
ser ostry (szwajcarski)	—	—	—	"	—	—	
„ miękki (śmietankowy)	—	—	—	"	—	50	
jaja w handlu	—	—	—	1 sztuka	—	12	
„ u producenta	—	—	—	"	—	10	

*) Mleko niezberane musi zawierać najmniej 3% tłuszczu.

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa			Sprzedaż detaliczna			C.m.- Cena maksy- malna
	jednostka wagi	K.	h.	jednostka wagi	K.	h.	
VI. Towary kolonialne.							
cukier nierafinowany				1 funt	1	24	
cukier raf. w głowach				"	1	28	
" " w kostkach				"			
" " mialki				"			
" kryształowy				"			
cukier żółty					1	04	
sól biała						17	
" szara				"		17	
pieprz				"			
kminek				"	1	88	
olej jadalny				"			
ocet				1 kwarta	1		
esencja octowa							
VII. Jarzyny							
kartofle *)				100 kg.=	27		
marchew				6 1 Pud			
buraki				1 funt.			
cebula				"		76	
czosnek				"	2		
chrzan						40	
kapusta kwaszona				"		40	
sałata				"		40	
brukiew						36	
szpinak						36	
kartofle nowe						12	
pomidory					1		
kapusta						10	
pietruszka					1		
ogórek						25	
*) Cena kartofli za 100 kg. lub 6.1 puda obowiązuje jak dla wojska tak i dla aprowizacyi ze stacyi wysylającej.				1 funt			
				"			
VIII. Owoce.							
agrest				1 funt.		40	
pożeczki				"	1		
poziomki	1 pud			"	1		
jagody	"			"		60	
czereśnie				"		80	
śliwki (suszone)				"	1		
gruszki				"		80	
jabłka				"		60	
IX. Trunki.							
wino				1 litr	3		
piwo	1 but.			1 litr	1	40	
piwo exportowe	"			"			
spirytus							
rum				1 litr	10		
woda sodowa				1 litr		22	

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa			Sprzedaż detaliczna			C m = Cena maksy- malna	
	jednostka wagi	K.	h.	jednostka wagi	K.	h.		
X. Bydło rzeźne.								
woły	1 pud	40	—					
buhaje	"	38	—					
krowy	"	38	—					
jałówki	"	36	—					
cielęta	"	24	—					
świnie	"	60	—					
owce	"	30	—					
XI. Artykuły do karmienia bydła.								
siano nieprasowane	1 pud	1	16	—	1 pud	1	16	C.m.
" prasowane	—	—	—	—	—	—	—	
słoma nieprasowana	"	—	66	—	"	—	66	C.m.
" prasowana	—	—	—	—	—	—	—	
makuchy	—	—	—	—	—	—	—	
bobik dla koni	—	—	—	—	—	—	—	
otręby	—	—	—	—	—	—	—	
sieczka	—	—	—	—	"	—	—	
XII. Materiały opałowe, do oświetlania i utrzymania czystości.								
drzewo opałowe twarde m ³								
pud.								
" " miękkie m ³								
sąż.	1 sążek							
pud.	—	—	62		1 pud	—	62	
węgiel kamienny kor.	—	—	—		—	—	—	
pud.	1 pud	—	85		"	1	10	
koks pud.	"	—	—		"	—	—	
nafta	"	12	—		1 litr	—	35**	
spirytus do palenia	1 wiadro	20	—		"	2	50	
zapalki szwedzkie	—	—	—		1 pudełko	—	10	
" paraf.	—	—	—		"	—	16	
świece stearynowe zwycz.	—	—	—		"	—	—	
świece parafinowe	—	—	—		"	—	—	
mydło wojenne	—	—	—		1/3 kg	1	—	
mydło I Sorty	—	—	—		1 funt.	8	80	
soda krystaliczna	1 pud	16	—		1 funt	—	40	
soda amoniakalna	"	30	—		"	—	80	

**) Ceny za naftę w gminach:

- 1) Brudzice, Dmenin, Dobryszyce, Gidle, Gosławice, Radziechowice, Stobiecko miejskie 37 h
- 2) Brzeźnica, Garnek, Konary, Kruszyna, Rzeki, Sulmierzyce, Zamość, Żytno 38 h.
- 3) Dąbrowa, Masłowice, Miedzno, Mykanów, Pajęczno, Przerąb, Przyrów, Wancorzów, Wielgomłynny 39 h.
- 4) Działoszyn, Kiełczygłów, Koniecpol, Maluszyn, Olsztyn, Popów, Potok Złoty, Rudniki, Rzaśnia, Siemkowiec 40 h.

U W A G I.

A.) Kalkulacja cen przeprowadzona jest w walucie koronowej, wobec czego zapłata w tej samej walucie musi być przyjęta. Sprzedawcy, wzbraniający się przyjmowania korony będą surowo karani. Żądanie zapłaty za towar w walucie rosyjskiej jest wzbronione.

Wyznaczone powyżej ceny o ile one nie są oznaczone jako ceny maksymalne, należy uważać jako ceny wytyczne.

Ceny wytyczne mają za zadanie dać sprzedającym i kupującym ogólne wskazówki do ocenienia o ile ceny stawiane przez sprzedających nie są wygórowane.

Sprzedawcy nie są wcale uprawnieni do żądania pełnych cen wytycznych w tych wypadkach (zmiana konjunktury handlowej i t. p.) w których ceny te wobec istotnych kosztów nabycia towaru oraz i innych wydatków z tem połączonych były niestosunkowo wysokie.

Żądanie pełnych cen wytycznych w wypadku powyżej wspomnianym, następnie przekroczenie wyznaczonych cen wytycznych bez żadnej realnej podstawy, wreszcie każde przekroczenie ogłoszonych cen maksymalnych będzie karane w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15. Września 1915 r. Dziennik rozporządzeń dla Polski, Cz. IX. № 38, jako podnoszenie cen celem wyzysku.

Ustanowione w tem obwieszczeniu ceny maksymalne nie mogą być pod żadnym warunkiem przekroczone.

B.) Współdziałanie ludności.

Niniejszem wzywam ludność do współdziałania w zwalczaniu wyzysku przez podnoszenie cen.

Każdy obowiązany jest donosić bezwłocznie o wszelkich nadużyciach z powodu podnoszenia cen do właściwego posterunku c. i k. żandarmeryi.

Karani będą nietylko ci, którzy dopuszczają się nadużyć z powodu podnoszenia cen, ale także i ci, którzy sami płacą, albo ofiarują niezwykle wysokie ceny za niezbędne artykuły codziennej potrzeby albo też tolerują, czyli pozwalają na szerzenie się takich nadużyć przez to, że winnych władzy nie wskażą.

C. i k. Komendant powiatu
Eugeniusz Dąbrowiecki
pułkownik.

A w i z o.

№ 14281.

Firma Koloman Brazay w Budafok przy Budapeszcie produkuje surogat mydła „Zolin“. Wspomniana firma podaje, że preparat ten zawiera podług zaświadczenia instytutu chemicznego dla analizy środków żywnościowych 84% mineralnych i 13%—14% mydlanych części składowych.

Tablety „Zolin“ mają tę samą własność co i mydło i niezawierają żadnych szkodliwych substancji.

Reflektanci zechcą się zwrócić wprost do firmy Koloman Brazay, która o odnośne świadectwo wywozowe u Władz starać się będzie.

166